

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Speculum Non Fallax

Segneri, Paolo
Pinamonti, Giovanni Pietro

Coloniae, 1706

VD18 12375713-001

Nihil in operando.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50799)

PUNTUM III.

Nihil es in operando.

III. **C**onsidera, vim operandi
adeò esse commensura-
tam vi essendi, ut ab una ad alte-
ram fiat legitima illatio; atque
adeò certum esse debet, eum, qui
ex se nihil est, ex se nihil posse;
cumque simus continuum nihil in
essendo, manifestum est, nos esse
continuum nihil in operando, quia
omnis operatio supponit esse, ei-
que innititur: *Nihil sum nihil possum
nihil mereor*, ajebat B. Catharina
Genuensis, quæ ne quidem nomi-
nari se volebat, quia metiebatur
& aestimabat se semper ex eo, quod
habebat à se, id est merum nihil.

Interea autem nos, quæ nostra
est cæcitas, aestimamus nos ipsos,
& circumspicimus, velut rem ma-
gnam, *dicit se esse aliquid magnum*,
A. A.

Act. 8. 9. cum tamen nostra origo sit nihil, nostræ vires sint nihil, & cum omni eo, quod habemus, & sumus ex nobis, sumus minus, quàm canis mortuus, ad nihil utiles, nisi ut neglectim abjiciamur:

Ad nihil unquam valet ultra, nisi ut consulatur. Matth. 5. 3.

Praxis

Erga DEUM.

I. **E**X spolia te coram DEO omnibono, quod habes, & ingenuè confitere, nihil esse tuum, illique soli deberi gloriam: *Soli DEO honor & gloria!* 1. Tim. 1. 17.

II. Exulta, quòd nihil sis, ut DEUS sit omnia, & gratulare tibi quod nihil habeas proprii boni, ut ille sit fons omnis boni.

III. Ad omnem vanæ complacentiæ motum recurre ocyus ad DEUM, eumque roga, ut honorem

20 *Speculum non fallax.*

rem suum tueatur, neque permit-
tat, illum à te sibi eripi.

IV. Deplora cæcitatem tuam,
quòd te hæcenus adeo æstimave-
ris: *Ad nihilum redactus sum, &
nescivi.* Psal. 72. 22.

V. Excita in te reverentialem
quendam DEI timorem, velut ser-
vus erga Dominum; nam, ut affir-
mat D. Thomas, reverentia ista &
respectus animæ erga DEUM hu-
militatis est radix.

Erga te ipsum.

I. Fuge quantum in te est omne
genus honoris & commodi, &
cum quadam in te ipsum diffiden-
tiâ, agnosce, te nec satis talenti ha-
bere, ut honorem admittere, nec
satis virtutis, ut illum gerere sine
periculo possis.

II. In rei sordidæ, ac vilis oc-
cursu cogita, te longè esse vilio-
rem propter nihilum tuum, & longè
sordidiorum propter peccata tua.

III. Elige deterius in habitatio-
ne,

ne,

ne, vestitu, & victu, velut magis proportionatum nihilo & demeritis tuis.

IV. Esto libentius cum personis pauperibus & simplicibus, & intueri in illis, quod es, & quod esse deberes.

V. Assuesce, non horrere ullam confusionem aut ignominiam utpote miseris tuis debitam; neque plus cura laudes & vituperia hujus Mundi, quam curare quis solet laudes aut vituperia infantis.

Erga proximum.

I. Proprium est humilium, nemini negare, quod concedi potest, fieri omnibus omnia, neque habere rationem propriæ inclinationis, modò satit fiat alienæ.

II. Compatere afflictis ex intimo animi sensu, & cogita, genus illud adversitatis tibi potius convenire, teque illud majori longè titulo mereri.

III. Gratus esto singulari curâ
iis.

22 *Speculum non fallax.*
iis, qui tibi benefaciunt: gratitudo est filia humilitatis; tantò enim magis æstimatur beneficium, quantò qui illo se æstimat magis indignum.

IV. Interroga libenter alios, & non dedignare, discere à quovis alio; neque ex superbia tuam ignorantiam cela.

V. Age gratias illi, qui te corripit: juvat enim te, ut te ipsum cognoscas, & habeas pro eo; quod es.

ORATIO.

Ad Patrem aeternum pro impetranda humilitate.

O Pater cœlestis, prima omnis rei, bonique omnis origo! ex tuo dono habeo, quod sum. & bonum omne quo possideo: tu mihi id dedisti, tu illud conservas; in te vivo, operor, & sum, tuâque potentiâ sustentor, sine qua nec possibilis

possibilis forem. Quàm æquum igitur est, ut omnem gloriam Tibi soli tribuam, utque ad te, vel ut ultimum finem redeat, quod à te, velut primo principio exivit; agnosco me propterea in conspectu tuo, velut merum nihil, & humilio me sub tua potentia, quasi non essem; *Substantia mea, velut nihilum ante te. Psal. 38. 6.* Displicet mihi summè, quòd, cum sim creatura tam vilis, ausus sim, peccando contra te insurgere, & cum ex me vires non haberem tibi bellum movendi, pessima mea voluntas mueuata sit illas à te, tuisque donis adversus liberalissimum datorem turpissimè abusa sit. Tu verò nihilominus non exuisti in me animum Patris, quamvis ego meâ me culpâ reddiderim vilio-rem luto, quod pedibus calco: *Pater noster es tu, nos verò lutum. Isa. 64. 8.* Age igitur mecum instar Patris, & compatere mihi, ostende

24 *Speculum non fallax.*

de aliquando potentiam tuam,
medendo malis meis, postquam
tamdiu ostendisti patientiam, ea
tolerando. Sum enim verò misera-
bilis, pauper, cœcus, & nudus om-
ni bono. da mihi ergò, ut talem
me æstimem, qualis sum ex me ip-
so, purum nempe nihilum, seu
spectentur, quæ habeo, seu quæ mi-
hi desunt; ut arctissimè tibi unitus
per amorem, & subjectus per obe-
dientiam, tandem merear in te
possidere omne bonum: **DEUS**
mens & omnia! Amen.

CONSIDERATIO II.

Pro Die Lunæ.

De Nihilo, quod sumus in
statu & ordine Gratiz.

PUNCTUM I.

Necessitas Gratiz sanctificantis.

- I. **C**onsidera, quòd, licet pro-
prium aliquid haberes in
Ordi-